

- рекохъ да не съгрѣшите противъ дѣтето?
и не послушахте: за това, ето, кръвта
23 му се изисква. И тѣ не знаеха че раз-
бираше Иосифъ; защото говоренето имъ
24 съ него бѣше чрѣвъ тълкователъ. И отте-
гли се отъ тѣхъ и плака, и *накъ* се вър-
на при тѣхъ и говорѣше имъ; и взе отъ
тѣхъ Симеона, и върза го прѣдъ тѣхъ.
25 Тогазъ заповѣда Иосифъ да напълнятъ
сѣждоветѣ имъ съ жито, и да върнатъ
среброто имъ всекому въ врѣтището му,
и да имъ дадатъ храна за пѣтя; и стана
26 имъ така. И натовариха житото си на
27 ослитѣ си, и трѣгнаха отъ тамъ. И ко-
гато единъ отъ тѣхъ развърза врѣтището
си за да даде на осела си храна въ го-
стилницата, видѣ среброто си; и, ето,
28 бѣше въ устието на врѣтището му. И
рече на братята си: Среброто ми се даде
назадъ; и наистина ето го въ врѣтището
ми. И ужаси се сърдцето имъ, и смутиха
се, и говорѣха помежду си: Що е това
което ни стори Богъ?
29 И дойдоха при Якова отца си въ Ха-
наанската земя, и приказаха му всичко
30 що имъ се бѣ случило, и рекоха: Чело-